

39. Велико безуміе е да ся притечешъ при
едного, кой-то не тя выка; и по-велило безу-
міе е да ся отвѣцавашъ когда не тя пыта нѣ-
кой; и двойно най велико е да ся хвалишъ че-
ен мудръ, безъ да имашъ нѣкое ученіе.

40. Не существува болесть по-опасна, кол-
ко-то е скудость-та отъ разумъ.

41. Между пороцы-те, щеславіе-то и лю-
бовь-та камъ несогласіе-то две са ложевини,
кои-то трудно ся поправляватъ.

42. Разговоръ-атъ приводи добро-то или зло-то
что доходитъ намъ.

43. За да навидиши нѣкого не е зло дѣло;
но не трѣба да го чинишъ толкова често, что-
то да ся принуди онъй человѣкъ, кого-то по-
сѣщавашъ да ты каже; стига Господнє.

44. Кой-то изобличава (мѣмри) нѣкого прѣдъ
человѣцы-те, убезчествява го.

45. Кой-то говори мало, показва знакъ на
разумность.

46. Истинно-то къ Богу благочестіе одно-
го Владѣтеля (царя) состоиша въ тыя: сирѣчъ
да пребываша въ предѣлы-те си; да сохранява
словія-та, да ся благодари на оныя, кои-то
има и да терпи великодушно лишеvіе-то отъ
нѣкое нѣчто, кое-то не има.

47. Когда принуждавашъ нѣкого да ти про-